

Johannes Buchholtz: "Solstråle"

En skinnende villavej med duvende syrener over en havelåge. På havelågen kører en lille dreng i blå knæbukser. Op – og i – op – og i. En kvart karruseltur. Men drengen er jo også kun et kvart menneske – han er bare 3 år gammel. Hans hue er en baskerhue med strittende snip oveni. Han hedder Frans. Op – og i. Bukserne står stramme over hans lille ende, når han giver lågen fart. Hans lægge er nøddebrune af solen, og brunt er også hans ansigt, men hans øjne er to store, sorte stenkulsperler, og de har en fortættet glans af sydsol i sig.

Frans morer sig storartet, men føler sig kapabel til endnu mere morskab. To bydrengene kommer forbi i overalls og med firkantede kurve på albuerne. De diskuterer Danmarks chancer i kampen mod Sverige. Fodboldkampen.

Frans lader lågen gå i hak, og tilråber den nærmeste bydreng:

- Jeg hedder Frans. Hvad hedder du?
- Hold kæft!
- Og hvad hedder du? Siger Frans til den anden.
- Hold mund!

Samtalen er endt, den har været kort, men Frans føler sig tilfredsstillet. Han har haft en oplevelse udover køreturen. Ned af lågen, omkring hushjørnet, hen foran to lyse ben i en liggestol.

- Mor – mor – ved du hvad? Der kom to store drenge forbi ude på vejen. Og jeg spurgte, hvad de hed. Og ved du, hvad de hed? De hed begge to *Hold* til fornavn – den ene hed Hold Kæft, og den anden hed Hold Mund. Var det ikke grin!

Og Frans danser henrykt omkring på plænen under duvende syrener. Hans øjne stråler af lykke. Nu kender han pludselig to flere mennesker end før. Efterhånden vil han lære dem alle, alle sammen at kende.